

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

בפני כבוד השופט עמית רוזינס

התובעת הובלות האחים כרמיאל בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי כהן

נגד

הנתבע עטא ח'לאילי
ע"י ב"כ עוה"ד איברהים בחוס

פסק דין

- 1
2
3 .1 הנתבע עבד אצל התובעת כנהג משאית. באחד הימים, בעת שהמשאית עמדה לצורך פריקת
4 סחורה בשטחי הרשות הפלסטינית, יצא הנתבע מתא הנהג של משאית התובעת בה נהג,
5 והשאיר אותה מונעת, עם המפתח בחריץ ההתנעה (להלן: "הסוויץ"), נכנס אדם אחר
6 למשאית וגנב אותה.
7
8 .2 חברת הביטוח שביטחה את המשאית סירבה לפצות את התובעת בגין הגניבה, עקב התנהגות
9 הנתבע, ורק בעקבות הליך משפטי, הסכימה חברת הביטוח לפצות את התובעת, באופן חלקי.
10
11 .3 התובעת עותרת לחייב את הנתבע בעלות הנוקים שגרמו לה בגין גניבת המשאית, בניכוי
12 הסכומים ששולמו לה על ידי חברת הביטוח, בטענה שהפקיר את המשאית כרשלנות, ובכך
13 אפשר את מעשה הגניבה.
14
15 .4 בכתב ההגנה הסכים הנתבע כי היה אחראי על המשאית במהלך עבודתו, אך טען שלא התרשל
16 כלפי התובעת. לטענתו, לעיתים קרובות הוא נהג להגיע עם המשאית למקום בו נגנבה, ובעת
17 פריקת הסחורה מהמשאית, היה עליו להזיז את המשאית קדימה ואחורה, בתאום עם
18 המלגזן, כדי להתקרב ליעד פריקת הסחורה. לדבריו, בעת האירוע הוא פיקח על המשאית
19 בצורה סבירה, היה בקשר עין אתה ובסמיכות אליה, ויש לראותו כמי שהיה בתוך המשאית.
20 לכן אין לראותו כמי שהפקיר את המשאית ולא כמי שהתרשל בפיקוח עליה.
21
22 במסגרת תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבע, הוסיף הנתבע וטען כי מר יגאל (מירופולסקי),
23 מנהל ובעל התובעת, דרש ממנו ומהנהגים האחרים, במפורש, לא לכבות את המשאית בזמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 33602-06-11 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

1 פריקה, כדי לא לפגוע במערכת הטורבו, והשארת המשאית מונעת בעת הגניבה, בוצעה על פי
2 הוראתו. שני נהגים נוספים שעבדו אצל התובעת אישרו טענה זאת בתצהירים שנתנו מטעם
3 הנתבע.

4
5 עוד טוען הנתבע כי פעל כמיטב יכולתו בניסיון להחזיר את המשאית לאחר שנגנבה, כי התובעת
6 היתה יכולה למנוע את השלמת הגניבה באמצעות עצירה המשאית מרחוק, להקטין את הנזק
7 על ידי רכישת המשאית מחדש מהגנבים.

8
9 בסיכומים הוסיף הנתבע וטען עוד, כי לא הוכח שיעור הנזק וכי התובעת היתה מנועה להגיש
10 את התביעה על פי הסכם בין הצדדים שאושר על ידי בית הדין לעבודה.

11

12

דיון והכרעה

13

הפקרת המשאית

14

15 5. לאחר שהנתבע לא כפר בכך שהמשאית היתה באחריותו בעת הגניבה, יש לבחון האם פעל
16 בסטנדרט התנהגות סביר, האם פיקח על המשאית ושמר עליה כנדרש ממפקח סביר.

17

18 לאחר שנתתי דעתי לעדויות הצדדים ולטענותיהם, הגעתי למסקנה שהנתבע לא שמר על
19 המשאית ולא פיקח עליה בצורה שמיצופה ממפקח סביר לעשות.

20

21 6. לפי גרסת הנתבע עצמו, רק לאחר שהגנב התחיל בנסיעה, הוא הבחין בכך שהמשאית נגנבה.
22 הנתבע לא ראה ולא שמע את הגנב עולה לתא הנהג, פותח את הדלת, נכנס לתא הנהג וסוגר
23 אחריו את הדלת.

24

25 עובדה זאת כשלעצמה סותרת את טענת הנתבע כי שמר על קשר עין עם המשאית. קשר העין
26 ששמר, אם שמר, לא כלל את תא הנהג ולא היה מספיק בנסיבות העניין. די בכך כדי להוביל
27 למסקנה שהנתבע לא פיקח על המשאית כראוי וכנדרש בנסיבות העניין.

28

29 דווקא כאשר הותיר את המשאית מונעת ועזב את תא הנהג, היה עליו לפקח על המשאית
30 ביתר תשומת לב, לשמור על קשר עין ולהישאר בקרבת תא הנהג, באופן שאיש לא יוכל
31 להיכנס אליו, בוודאי שלא בלי שיראה זאת.

32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

1 הדברים נכונים ביתר שאת בהתחשב בכך שהנתבע ידע כי המקום בו הותיר את המשאית ללא
2 פיקוח מספק, בתוך שטחי הרשות הפלסטינית, הוא המקום מסוכן, כפי שהצהיר והעיד על
3 כך.
4
5 דהיינו, גם אם הייתי מקבל את טענת הנתבע שהיה לו צידוק סביר להשאיר את המשאית
6 מותנעת ולצאת מהמשאית, ואף אם הייתי מקבל את טענתו כי מנהל התובעת הורה לו לא
7 לכבות את המשאית בעת פריקת סחורה (וכמפורט להלן אינני מקבל טענות אלו), אי שמירת
8 קשר עין עם תא הנהג, והתרחקות ממנו באופן שלא מאפשר למנוע כניסת גנב לתא הנהג,
9 מהווים, חריגה חמורה מרמת זהירות המצופה מעובד אחראי, רשלנות רבתי והפקרה של
10 המשאית.

11

12

צרכי העבודה

13

14 7. כאמור, בכתב ההגנה טען הנתבע כי השאיר את המשאית מונעת נוכח הצורך להזיזה קדימה
15 ואחורה, בתיאום עם המלגון, כדי לקרב את המשאית ליעד פריקת הסחורה.

16

17 מצאתי את גרסת הנתבע בעניין זה לא מספיקה להקים לו הגנה, לא סבירה דיה, ולא אמינה.

18

19 במהלך עדותו בבית המשפט התבקש הנתבע להסביר את גרסתו ואף לצייר תרשים של מקום
20 פריקת המשאית (נ/2), אולם לא עלה בידו לספק הסבר מניח את הדעת לגרסתו (עמ' 14 ש' 11
21 והלאה). לא מצאתי כל סיבה מדוע היה על המשאית לזוז קדימה ואחורה כאשר המלגנה
22 שפורקת ממנה יכולה לנוע מסביב למשאית. לא מצאתי כל הסבר מניח את הדעת, מדוע היה
23 עליו לצאת מתא הנהג, יותר מאשר פעם אחת, כדי להתיר את התגורות אשר קושרות את
24 הסחורה שעל המשאית, ולחזור לתא הנהג, ולא מצאתי כל סיבה מדוע היה על התובע
25 להתרחק מתא הנהג ולהפקיר קשר עין אתו.

26

27 8. הבדלים בין גרסת הנתבע לבין גרסת העד מטעמו, מר חסן סלאמה, מפחיתים עוד יותר את
28 האמון שניתן לתת בגרסת הנתבע ואת המשקל שניתן להקנות לה.

29

30 העד מטעם התובע, מר חסן סלאמה, עבד אף הוא בעבר כנהג אצל התובעת ואף הוא נהג
31 משאיות מטעם התובעת, לעיתים קרובות מאוד, לאותו מקום בדיוק בו נגנבה המשאית דנן.
32 אלא שעדותו היתה שונה מעדותו של הנתבע בפרטים שלא היו אמורים להיות שונים, אם אכן
33 שניהם היו מבצעים אותן פעולות באותו מקום, כפי שטענו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

1 לטענת הנתבע וכפי שצייר (2/נ), בעת פריקת סחורה באתר דן, המשאית היתה עומדת על
 2 הכביש הראשי והמלגזה היתה מגיעה למשאית בדרך גישה, הנמצאת בניצב לכביש הראשי.
 3 לגרסת העד מר חסן סלאמה וכפי שצייר (3/נ), המשאית היתה עומדת על דרך הגישה ולא על
 4 הכביש הראשי. לשיטתו של הנתבע, המשאית צריכה לזוז קדימה ואחורה כדי לאפשר
 5 למלגזה, שעולה בדרך הגישה, להגיע למקומות שונים במשאית. בעוד שהעד מר חסן סלאמה
 6 העיד כי היה צריך להזיז את המשאית (שעמדה על דרך הגישה) ימינה ושמאלה (ולא קדימה
 7 ואחורה) כדי לאפשר למלגזה להגיע פעם לימין המשאית ופעם לשמאלה (ולא למקומות שונים
 8 באותו צד).
 9

10 הסברו של הנתבע מדוע היה עליו להשאיר את המשאית מונעת ולעזוב את תא הנהג, התבסס
 11 על תיאור אופי העבודה ותנאי השטח, שלטענתו גרמו לו לעשות כן. על כן, ההבדלים
 12 המהותיים בין גרסאות הנתבע לגרסתו של העד מטעמו בעניין תנאי השטח, פוגעים מאוד
 13 באמון שניתן לתת בגרסתו.
 14

15 9. מכל מקום, גם אם אכן היה צריך להזיז את המשאית מפעם לפעם ולרדת מהמשאית, וגם אם
 16 היה נוה יותר לא לכבות ולהתניע את המשאית בכל פעם, לא מדובר בהכרח לעשות כן, אלא
 17 בשיקולי נוחיות בלבד, אשר לא מצדיקים הפקרת משאית מונעת בכלל, ומבלי לפקח ולשמור
 18 על הכניסה לתא הנהג בפרט.
 19

הוראות המעסיק

20
 21
 22 10. בתצהירי עדות ראשית מטעמו, טען הנתבע לראשונה, כי מנהל התובעת (מר יגאל
 23 מירופולסקי) דרש ממנו ומשאר הנהגים של התובעת, במפורש, לא לכבות את מנוע המשאית
 24 בעת פריקת סחורה, כדי לא לפגוע במערכת הטורבו. לתמיכה בגרסה זאת הביא הנתבע לעדות
 25 שני אנשים שאף הם עבדו בעבר כנהגים אצל התובעת.
 26

27 התובעת ומנהלה (אשר הגיש תצהיר והעיד) הכחישו טענה זאת.
 28

29 אני קובע שלא עלה בידי הנתבע להוכיח גרסה זאת. עדותו ועדויות העדים מטעמו לא היו
 30 אמינות והגרסה עצמה נותרה לא גיונית.
 31

32 11. כאמור, גרסה זו באה לעולם לראשונה, רק בתצהירי עדות ראשית מטעם הנתבע, אשר הוגשו
 33 למעלה משלוש שנים לאחר כתב ההגנה. העובדה שהנתבע לא מצא לנכון לציין עובדה מהותית

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

- 1 וחשובה ביותר זאת בכתב ההגנה, ולא לפניו או לאחריו במשך זמן רב, מעוררת ספק ככד
 2 לגבי אמיתות הטענה.
 3
 4 אין לדעתי כל ספק שאם עובדה כזאת היתה קיימת במציאות, הנתבע היה טוען אותה בקול
 5 רם, כטענה ראשונה ומרכזית.
 6
 7 כמו כן, אם אכן הנתבע קיבל הוראה כזאת, לא היה עליו להיאחז בטענות בעניין תנאי עבודה,
 8 שגרמו לו, על פי הטענה, לעזוב את תא הנהג כאשר המשאית מונעת. שהרי אם זאת הוראת
 9 המעביד, אין חשיבות לתנאי פריקה כאלה ואחרים, לא הם שהובילו אותו להפקיר את
 10 המשאית אלא הוראה של המעביד. אמנם, אין אילו גרסאות סותרות, אבל, הן גרסאות
 11 שמייצרות זו את זו.
 12
 13 העובדה שהעלה טענה זאת באיחור כה רב לצד העובדה שבמהלך עדותו עמד על שתי
 14 הגרסאות, מחלישה מאוד את האמון שניתן לתת בשתי הגרסאות כאחת.
 15
 16 נראה, כי סיפור ההוראה שנתן מנהל התובעת בא לעולם בעת שהנתבע עמל על הכנת תצהירי
 17 עדות ראשית, לאחר שהבין שטענתו, כי תנאי הפריקה הובילו לצורך לנטוש את המשאית, לא
 18 מספקת לו הגנה טובה מספיק.
 19
 20 הגרסה שמנהל התובעת הורה לנהגים לא לכבות מנוע בכדי לא לפגוע במערכת הטורבו, אף
 21 לא נשמעה הגיונית ולא התיישבה עם יתר דברי הנתבע.
 22
 23 התובע עצמו העיד, כי כאשר הוא הולך לשירותים הוא כן מדומם מנוע למשך 5 – 6 דקות,
 24 ואילו כאשר הוא עוצר לפריקה למשך 3 – 4 דקות הוא לא מדומם מנוע, מבלי להסביר מדוע
 25 במקרה אחד כן צריך לכבות את המנוע ובמקרה אחר לא (ראה עמ' 14 ש' 2 – 9 ועמ' 17 ש' 1
 26 -3).
 27
 28 יתר על כן, הנתבע ועדיו מסרו בתצהירי עדות ראשית ובעדויות, שאף לאחר אירוע גניבת
 29 המשאית המשיך מנהל התובעת ודרש מהנהגים לא לכבות את מנוע המשאית בעת פריקת
 30 סחורה, בשל החשש לגרימת נזק ליחידת הטורבו. טענה זאת חסרת כל היגיון שהרי הנזק
 31 שעלול להיגרם מגניבת משאית, (נזק שהתממש כבר בפועל) גדול לאין שיעור מהנזק של פגיעה
 32 אפשרית ביחידת טורבו שניתנת לתיקון. כאשר הוטח בפני התובע ועדיו חוסר ההיגיון בטענה
 33 זאת, לא היתה בפיהם תשובה טובה לטענה אבסורדית זאת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

- 1 העד מר חסן סלאמה אף אישר שמדובר בטענה לא הגיונית והעיד כי הוא עצמו כן היה מכבה
2 את המשאית ומתניע אותה מחדש (עמ' 20 ש' 31). גם העד מר נסים סלאמה לא היה מסוגל
3 להסביר את חוסר ההיגיון של טענה זאת והסתבך בתשובתו (עמ' 25 ש' 20 - 27).
4
5 העד מר נסים סלאמה אף הרבה לעשות ומסר, בניגוד לעדויות העדים האחרים, טענה לא
6 הגיונית בעליל, כי גם כאשר היה הולך לשירותים, הוא לא היה מכבה את המשאית (עמ' 24
7 ש' 31).
8
9 .14 אומר ברור, כי עדויות שני העדים שהביא הנתבע לא היו מהימנות ולא אמינות. הנתבע ושני
10 עדי מתגוררים באותו כפר וכולם עובדיו לשעבר של הנתבע. עדויות שניהם היו מאוד
11 מגמתיות לטובת הנתבע ולרעת התובעת. מטון הדיבור של העדים, התקיפות והתנהלותם על
12 דוכן העדים התרשמתי, ששני העדים כועסים על התובעת, מנסים לנקום במעביד שלהם
13 לשעבר ולסייע לבן כפרם, ללא קשר הכרחי לעובדות כהווייתן ולאמת. זאת בנוסף על חוסר
14 ההיגיון והפערים בין הגרסאות כאמור לעיל.
15
16 .15 מעד, עדותו של מנהל התובעת מר יגאל מירופולסקי, שלא הורה להשאיר את המשאית מונעת
17 בעת פריקה, עשתה עלי רושם אמין.
18
19 .16 לסיכום נושא זה, אינני מקבל את טענת הנתבע שמנהל התובעת אמר לו להשאיר את המשאית
20 מונעת, בוודאי לא לעזוב את תא הנהג במצב זה. ומכל מקום כאמור, אין בכך הצדקה להפקיר
21 את הגישה לתא הנהג ללא פיקוח נאות ולאפשר לגנבים לגנוב את המשאית.
22
23 עניינים נוספים
24
25 .17 הנתבע טען כי מיד כשהבחין בגניבה התחיל לרוץ אחר המשאית, אולם ויתר על כך כשנאמר
26 לו שמדובר בכנופיית גנבים מסוכנת. לאחר מכן ניסה לחפש את המשאית ביוזמתו בשטחי
27 הרשות הפלסטינית. כאמור, עדותו של הנתבע לא עשתה עלי רושם אמין, ופרט לדברי הנתבע
28 עצמו לא הובא כל עד לאמת טענה זאת.
29
30 מעבר לכך, גם אם הנתבע אכן פעל כדבריו, אין בכך כדי לרפא את מעשה הרשלנות הקודם
31 מצדו, שהוביל לגניבה.
32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 33602-06-11 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

18. הנתבע טען שהתובעת היתה יכולה למנוע את השלמת ביצוע הגניבה על ידי עצירת המשאית מרחוק, באמצעות מערכת "פוינטר" שהייתה מותקנת במשאית, והיא לא עשתה כן.
- טענתו זו נותרה טענה בעלמא.
- מר אלירן אמראני, סדרן עבודה אצל התובעת, העיד כי היה במשרד התובעת בעת הגניבה, חייג ל"פוינטר" וביקש מהם לעצור את המשאית, אולם הם סרבו לעשות כן בטענה שהדבר נוגד את החוק ועלול לגרום לתאונה. עדותו של מר אמראני נשמעה מהימנה והגיונית, ולא מצאתי כל סיבה לא להאמין לו. יש לציין שהדברים לא נאמרו בתצהיר עדות ראשית משלו, אלא באופן ספונטני, בתשובה לשאלות בחקירה נגדית, מה שמוסיף למהימנות העדות.
- לאחר שהוכח כי הנתבע עצמו התרשל, הנטל להוכיח אשם תורם מצד התובעת - כי אכן ניתן היה לעצור את המשאית מרחוק, כי היה בכך כדי לסקל את הגניבה וכי התובעת לא פעלה כנדרש בעניין זה - מוטל עליו. לכן ככל שניתן היה להביא ראיות מחברת "פוינטר" בדבר האפשרות לעצור את המשאית ומה נעשה בעניין בפועל בזמן אמת, היה על הנתבע לעשות כן, והוא זה שיש לזקוף לחובתו אי הבאת ראיות שניתן היה להביא. הנתבע לא הביא כל ראיה בעניין מלבד דברים סתמיים שלו.
19. הנתבע טען כי התובעת קיבלה "הצעה" מהגנבים, לקבל בחזרה את המשאית תמורת תשלום של 40,000 ₪ מה שהיה מקטין את נזקיה, והיא לא עשתה כן. הנתבע טען שעובד אחר של החברה בשם דיב קיבל פניה מאת הגנבים בעניין זה. הנתבע לא הביא את אותו דיב לעדות ואילו עדי התובעת הכחישו קיומה של "הצעה" כזאת.
- לאחר שמצאתי את עדויות הנתבע ועדיו לא אמינות, אני קובע כי גם טענה זו נותרה סתמית ולא הוכחה. יתר על כן, גם אם היתה פניה כזאת לתובעת, אין לדעת אם וכיצד היתה מבשילה ל"עסקה", ואין בכך הוכחה לקיום אפשרות סבירה להקטנת נזקים בדרך זאת. מכל מקום לדעתי לא ראוי, מבחינת מדיניות משפטית, לדרוש מנפגע גניבה לשתף פעולה עם הגנבים בדרך זאת, אשר יכולה אף להיות כרוכה בסיכונים נוספים.
20. בסיכומים טען הנתבע, כי במסגרת הסכם פשרה בין הצדדים בתביעה שהגיש הנתבע כנגד התובעת בבית הדין לעבודה, בגין אי תשלום זכויותיו, הוסכם על ויתור הדדי על תביעות בגין יחסי עובד מעביד, ולכן התובעת מנועה להגיש תביעה זאת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

1 טענה זאת נטענה במפורש לראשונה רק בסיכומים. בכתב ההגנה לא נזכר ההליך בבית הדין
 2 לעבודה, ובמסגרת תצהירי הנתבע נזכר ההליך שם, אך לא נטען כי התובעת ויתרה על זכות
 3 תביעה במסגרתו.
 4
 5 כך נרשם בעניין זה בסעיף 30 לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבע, הא ותו לא:
 6 "לפי מיטב הבנתי, התביעה באה לעולם רק לאחר שסירב מר יגאל לשלם לי את
 7 הפיצויים והזכויות המגיעים לי במשך תקופת עבודתי ואני נאלצתי להגיש כנגד
 8 המעסיקה תביעה בבית הדין בתיק 10-09-14405, ואשר בה הגענו להסדר פשרה
 9 אשר המעסיקה עד היום אינה משלמת אותו."
 10
 11 טענה כי התובעת מנסה להתנער מתשלום על פי סכס בין הצדדים, באמצעות הגשת תביעה
 12 זאת, לא דומה ולא כוללת בתוכה טענה מפורשת בדבר ויתור על זכות תביעה בגין עילה
 13 נויקית. ויתור אשר לא נזכר כלל בתצהיר הנתבע.
 14
 15 טענה על קיומו של ויתור על זכות תביעה או עילת תביעה, על פי הסכס, איננה טענה שניתן
 16 לשמור "בהפתעה" לסיכומים. אין זו טענה משפטית טהורה, אלא טענה הכרוכה גם בעניינים
 17 שבעובדה. לרבות הצורך לפרש את ההסכס על פי אומד דעת הצדדים בעת ההתקשרות. עניין
 18 הטעון ליבון ודיון באמצעות הבאת ראיות ומתן אפשרות לצד השני להתמודד עם הטענה. דבר
 19 שלא נעשה כאן.
 20
 21 במהלך החקירה הנגדית של מנהל התובעת ביקש ב"כ הנתבע להציג בפניו פרוטוקול של בית
 22 הדין לעבודה בו נרשם הסכס הפשרה בין הצדדים שם. ב"כ התובעת התנגד בטענה שהמסמך
 23 לא צורף לכתב ההגנה ולתצהיר ולא גולה בגילוי מסמכים. על אף התנגדות התובעת התרתי
 24 להציג לעד את המסמך, זאת בין השאר מכיוון ש"השאלה האם התקיים סכסוך קודם בין
 25 הצדדים וכיצד הסתיים עשויה להיות רלוונטית גם לתובענה דנ". ב"כ הנתבע הציג את
 26 המסמך בפני מנהל התובעת, אך לא הטיח בפניו כי התובעת ויתרה במסגרתו על הזכות לתבוע
 27 בגין גניבת המשאית.
 28
 29 לא זו בלבד, ב"כ הנתבע הסתפק בהצגת המסמך לעד, ובחר לא להגיש אותו כראיה לתיק בית
 30 המשפט.
 31
 32 אשר על כן, גם דינה של טענה זאת להידחות.
 33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

- 1 הנתבע טען בסיכומיו, כי התובעת לא הוכיחה את הנזק שנגרם לה לאחר שלא צירפה לכתב
2 התביעה דגן עותק של כתב התביעה נגד חברת הביטוח ולא צירפה בתיק דגן חוות דעת בעניין
3 מחיר המשאית ולא את מחירון לוי יצחק עליו הסתמכה.
4
- 5 הסכם הפשרה עם חברת הביטוח, לפיו חויבה חברת הביטוח לשלם לתובעת סך של 239,940
6 ₪ ופסק הדין שאישר את הסכם הפשרה צורפו לכתב התביעה ולתצהירי התובעת.
7
- 8 אכן, התובעת לא הגישה חוות דעת להוכחת ערך המשאית שנגנבה ואף עותק של מחירון לוי
9 יצחק לא הוגש. עם זאת, בתצהירו של מנהל התובעת נרשם במפורש שווי המשאית בעת
10 הגניבה לפי מחירון לוי יצחק - 417,861 ₪.
11
- 12 הנתבעת מעולם לא התנגדה לעובדה זאת, אף לא התנגדות כללית לעדויות שמועה וסברה,
13 לא חקרה את מנהל התובעת בעניין זה בחקירה נגדית, ולא הביא כל ראיה מטעמה בעניין זה.
14
- 15 נוכח הנ"ל מצאתי כי שווי המשאית בעת הגניבה וכן הסכום ששילמה חברת הביטוח לתובעת
16 בגין הגניבה הוכחו במידה מספקת.
17 על כן אני קובע כי התובעת הרימה את הנטל להוכיח את שיעור הנזק שנגרם לה בגין גניבת
18 המשאית.
19
- 20 22. שני הצדדים טענו טענות נוספות, אשר לא מצאתי לנכון להעלות על הכתב דיון מפורט בכולן,
21 לאחר שמצאתי שאין בהן כדי להוביל לשינוי התוצאה.
22
- 23 23. סיכומי של דבר, אני קובע כי התנהגות הנתבע חרגה מסטנדרט התנהגות של עובד סביר באופן
24 קיצוני, לכדי רשלנות רבתי והפקרת המשאית, אשר אפשרה את גניבת המשאית, והובילה
25 להתנערות של חברת הביטוח מתשלום מלוא הנזק עבור הגניבה.
26
- 27 24. על כן, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת סך של 188,689 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה
28 וריבית כדין מיום הגשת התביעה (20/6/2011) ועד התשלום המלא בפועל.
29
- 30 עוד אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת הוצאות משפט בסך 5,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסכום
31 כולל של 20,000 ₪. סכום ההוצאות ושכ"ט עו"ד ישולמו בתוך 45 יום מהיום אחרת ישאו
32 הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.
33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 11-06-33602 הובלות האחים כרמיאל בע"מ נ' ח'לאילי

1
2
3
4
5
6
7
8
9

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמית רוזינס, שופט